

сти ѡмъ ги ѡ на двѣма та. Кажѣ ми прочее, кой ѡ тѣа двѣма та ще го возлюбѣи побече;

43 Ѡговори Симонъ, ѡ рече: мыслимъ, зашѣ ѡнши на когото по много прости. А Исусъ мѣ рече: прѣвѣ си ѡсудилъ.

44 И като се ѡбжрнѣ къ женѣ та, рече на Симона: видишъ ли тѣа женѣ: вѣззохъ вѣ къща та ти, ѡ ни вода на носете ми не даде: а тѣа со сажы ми ѡблѣа носете, ѡ съ косѣ та ѡ глаба та си ги ѡтри.

45 Цѣлованѣе ми тѣ не даде, а тѣа ѡ каквѣто самъ вѣзналъ, не престѣндѣа да ми цѣлѣва носете.

46 Тѣ съ масло глаба та ми не помаза: а тѣа ми помаза съ мѣро носете.

47 И заради това ти говоримъ, прощѣватъ ѡ се много то грѣхове, защото ѣ возлюбила много: а комѣто се прощѣва малко, по малко любѣи.

48 И рече ѡ: прощѣватъ ти се грѣхове те.

49 И начнаха ѡнѣа, който седѣха съ него да адматъ вѣ себеси: кой ѣ тѣа, който ѡ грѣхове прощѣва;

50 И рече на женѣ та: вѣра та твоѣа те спасе: иди си со здравѣе.

ГЛАВА И.

И по това послѣ хѣдеше ѡ градъ вѣ градъ, ѡ ѡ село вѣ село, ѡ проповѣдоваше ѡ благовѣстѣваше царство то Бжѣе: ѡ дванадесе те оученицѣ съ него.

2 И нѣкои женѣ който бѣха ѡсѣлѣли ѡ дѣхове злѣ ѡ болести: Марѣа коѣто се наричеше Магдалина, ѡзъ коѣто ѡзлѣзоха седмѣ дѣволи.

3 И Иѣанна женѣ та нахѣзѣа пристѣвникѣтѣ Ирѣдовъ: ѡ Еѣсѣнна, ѡ дѣргѣи много, който мѣ слѣдѣваха ѡ свои те ѡмѣнѣа.

4 И като се стичеше много народъ, ѡ ѡтѣваха при него ѡ сѣчки те градѣе, рече съ прѣтѣа:

5 Излѣзе сѣбѣа да сѣе сѣме то си: ѡ като сѣеше, ѣднѣ паднѣа при пѣтъятъ, ѡ потѣпкасе, ѡ птицѣ те небесны го покѣлѣваха:

6 А дѣргѣа паднѣа на камѣнь, ѡ като проникнѣа ѡзсѣхнѣа, защото немѣаше вѣлга.

7 А дѣргѣа паднѣа по средѣ тѣрнѣ то, ѡ понѣже порѣстоха зѣднѣа (ѡ) тѣрнѣ то оудѣвѣа го:

8 А дѣргѣа паднѣа на добра землѣа, ѡ изникнѣа, ѡ сотвори плодъ стократѣнъ. Тѣа (прѣтѣа) като говореше рече: който ѡйма оуши да слѣша, нека слѣша.